

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Richarda Bureša a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí konanom dňa 16. júla 2013 v Bratislave v trestnej veci obžalovaného **M. V.** pre pokračovací trestný čin skrátene dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. a iné, **o sťažnosti obžalovaného proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 20. júna 2013, sp. zn. BB-3T 25/2012, takto**

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť obžalovaného **M. V.** **sa z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Uznesením Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 20. júna 2013, sp. zn. BB-3T 25/2012 (ďalej len Špecializovaný trestný súd) bolo rozhodnuté tak, že **v bode I./** podľa § 79 ods. 3 Tr. por. **žiadosť obžalovaného M. V. o prepustenie z väzby na slobodu** (zo 17. júna 2013) bola **zamietnutá, v bode II./** podľa § 80 ods. 1 písm. b/ Tr. por. **písomný sľub** (zo 17. júna 2013) **obžalovaného za nahradenie väzby nebol prijatý.**

Prvostupňový súd o žiadosti obžalovaného rozhodol na neverejnom zasadnutí za účasti prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len prokurátor), ktorý navrhol žiadosť obžalovaného zamietnuť a záruku neprijatť, pretože dôvod väzby u neho pretrváva aj naďalej.

Neverejné zasadnutie bolo vykonané bez prítomnosti obžalovaného **M. V.**, ktorý opakovane, v žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu zo 17. júna 2013 (zväzok 94,

na č.l. 2658 - 2659 trestného spisu) a tiež vo vyjadrení k predvolaniu na neverejné zasadnutie z 20. júna 2013 (zväzok 94, na č.l. 2748 trestného spisu) uviedol, že netrvá na výsluchu, žiada, aby o jeho žiadosti súd rozhodol v jeho neprítomnosti. Obhajca JUDr. Ľ. P. bol o termíne neverejného zasadnutia vyrozumovaný mailom (zväzok 94, na č.l. 2724 tr. spisu), pričom na opakované telefonické spojenia na jeho mobilné číslo nereagoval a neverejného zasadnutia sa nezúčastnil. Uznesenie bolo doručené prokurátorovi 20. júna 2013, obžalovanému 21. júna 2013 a obhajcovi 25. júna 2013.

Proti tomuto uzneseniu podal obžalovaný M. V. prostredníctvom obhajcu odôvodnenú sťažnosť z 27. mája 2013 (ide zrejme o pisársku chybu), ktorá bola podaná na pošte 27. júna 2013 a súdu prvého stupňa napadla 2. júla 2013. V nej poukázal, že **novou zásadnou skutočnosťou, ktorú súdy doteraz pri rozhodovaní o jeho žiadostiach opomínali je plynutie času a doba, po ktorú je vo väzbe.** Podľa názoru obžalovaného už neexistujú konkrétne skutočnosti odôvodňujúce dôvodnú obavu z pokračovania v trestnej činnosti. Obžalovaný tiež poukázal na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, z ktorej zdôraznil, že **dôvody, ktoré postačujú na vzatie do väzby, sa po dlhšej dobe môžu stať nedostatočnými na jej ďalšie trvanie.** V tej súvislosti obžalovaný odcitoval z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. Ntv I - 19/02, že konkrétne skutočnosti, ako zákonné podmienky odôvodňujúce väzbu podľa § 67 ods. 1 písm. c/ Tr. por. (súčasnú znenie § 72 ods. 1 písm. c/ Tr. por., zrejme mal obžalovaný na mysli ustanovenie § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por.) musia byť preukázané nielen pri vzatí obvineného do väzby, ale musia pretrvávajúť počas celej väzby, ak tieto konkrétne skutočnosti zaniknú a nie sú nahradené inými relevantnými konkrétnymi skutočnosťami, zanikne aj dôvod pre ďalšiu väzbu obvineného. Existencia a pretrvávajúce dôvodné podozrenie, že osoba, ktorá má byť pozbavená slobody väzbou, spáchala konkrétny trestný čin, musí byť istého vyššieho stupňa pravdepodobnosti, nie všeobecného, pretože len dôvodné podozrenie takéhoto charakteru je základom zákonnosti väzby a v nadväznosti na to, po uplynutí určitého času musí pristúpiť iný významný dôvod, ktorý dostatočne jasne a zrozumiteľne umocňuje pôvodné podozrenie určitej osoby z konkrétneho trestného činu. Za tento významný dôvod v danom prípade nemožno považovať ani vyhlásenie odsudzujúceho rozsudku prvostupňovým súdom, voči ktorému ako celku podal odvolanie, lebo ho považuje za nezákonný aj pre niekoľkonásobné flagrantly porušenie jeho práva na obhajobu. Prvostupňový súd bez uvedenia relevantných konkrétnych skutočností v rozpore so zákonom preukázanie dôvodu väzby oprel len o spôsob jeho obhajoby v snahe aj naďalej ho držať vo väzbe. V jeho prípade väzobné stíhanie plní úlohu

trestu, čo je absolútne neprípustné. Trestný poriadok vždy uprednostňuje nahradenie väzby sľubom obvineného s prípadným uložením primeraných obmedzení a povinností.

Obžalovaný v závere sťažnosti Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky navrhol, aby napadnuté uznesenie zrušil a z väzby ho prepustil na slobodu, resp. ak by došiel k záveru, že dôvod väzby naďalej trvá, túto nahradil jeho písomným sľubom a z väzby ho prepustil na slobodu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal podanú sťažnosť, ako aj správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým bola sťažnosť podaná, vrátane konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo a zistil, **že sťažnosť obžalovaného nie je dôvodná.**

Z obsahu predloženého trestného spisu vyplýva, že **obžalovaný M. V. bol** uznesením sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu z 3. marca 2011, sp. zn. Tp 20/2011, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 11. marca 2011, sp. zn. 4 Tost 6/2011, **vzatý do väzby z dôvodu § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. so začiatkom jej plynutia od 1. marca 2011 o 05.30 hod.** a vykonávaná je v Ústave na výkon väzby Banská Bystrica. Uznesením sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu zo 6. septembra 2011, sp. zn. Tp 20/2011, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 14. septembra 2011, sp. zn. 5 Tost 29/2011, **bola okrem iného predĺžená lehota väzby u obžalovaného do 1. marca 2012. O ďalšom predĺžení tejto lehoty väzby u obžalovaného bolo rozhodnuté** uznesením sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu z 27. januára 2012, sp. zn. Tp 20/2011, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 1. februára 2012, sp. zn. 3 Tost 4/2012 **do 1. septembra 2012.**

Prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky podal dňa 30. júla 2012 obžalobu z 30. júla 2012, sp. zn. VII/2 Gv 173/10, na Špecializovaný trestný súd proti obžalovanému M. V. pre pokračovací trestný čin skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. a pre pokračovací trestný čin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., na tom skutkovom základe uvedenom v napadnutom uznesení a vo vyhlásenom a vyhotovenom rozsudku z 18. apríla 2013.

Špecializovaný trestný súd uznesením z 15. augusta 2012, sp. zn. BB-3T 25/2012, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. augusta 2012, sp. zn. 1 Tost 31/2012, **ponechal obžalovaného M. V. naďalej vo väzbe z dôvodu § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por.**

Okrem toho Špecializovaný trestný súd viacerými uzneseniami z 26. júla 2011, 10. novembra 2011, 27. apríla 2012 a 16. júla 2012 pod sp. zn. Tp 20/2011, z 27. septembra 2012, 4. decembra 2012, 29. apríla 2013, 16. januára 2013 a 1. marca 2013 pod sp. zn. BB-3T 25/2012, v spojení s uzneseniami Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 9. augusta 2011, sp. zn. 4 Tost 24/2011, 30. novembra 2011, sp. zn. 3 Tost 37/2011, 16. mája 2012, sp. zn. 1 Tost 19/2012, 25. júla 2012, sp. zn. 6 Tost 26/2012, 15. októbra 2012, sp. zn. 4 Tost 36/2012, 10. decembra 2012, sp. zn. 4 Tost 44/2012, 23. januára 2013, sp. zn. 3 Tost 2/2013, 19. marca 2013, sp. zn. 5 Tost 10/2013 a 6. júna 2013, sp. zn. 6 Tost 19/2013, rozhodovali o rôznych podaniach obžalovaného tak, ako sú vymedzené v ustanovení § 72 ods. 1 písm. b/ Tr. por.

Dňa 18. apríla 2013 Špecializovaný trestný súd vyhlásil rozsudok, ktorým bol obžalovaný M. V. uznaný vinným v bodoch 1 - 5, 7, 10 - 12, 14, 16 - 18, 20, 22 - 23 z pokračovacieho trestného činu skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., v bodoch 6, 8 - 9, 13, 15, 19, 21 a 24 v jednočinnom súbehu s pokračovacím trestným činom neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 4 Tr. zák.

Obžalovanému bol za to uložený podľa § 276 ods. 4 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j/ Tr. zák., § 37 písm. h/ Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 11 rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. bol zaradený na výkon tohto trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 56 ods. 1 Tr. zák. obžalovanému bol uložený peňažný trest 100 000 eur a podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. mu bol ustanovený pre prípad, že by výkon tohto peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený náhradný trest odňatia slobody 1 rok. Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. odkázal poškodeného Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Vazovova 2, Bratislava na občianske súdne konanie.

Podľa § 79 ods. 3 Tr. por. obžalovaný má právo kedykoľvek žiadať o prepustenie

na slobodu. O takej žiadosti sa musí bez meškania rozhodnúť. Ak sa žiadosť zamietla, môže ju obžalovaný, ak v nej neuvedie iné dôvody, opakovať až po uplynutí tridsiatich dní odo dňa, keď rozhodnutie o jeho predchádzajúcej žiadosti nadobudlo právoplatnosť.

Podľa § 80 ods. 1 písm. b/ Tr. por. **ak je daný dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c/, môže súd** obžalovaného prepustiť na slobodu, **ak obžalovaný dá písomný sľub, že povedie riadny život, najmä že sa nedopustí trestnej činnosti a že splní povinnosti a dodrží obmedzenia, ktoré sa mu uložia, a súd považuje sľub vzhľadom na osobu obvineného a na povahu prejednávaného prípadu za dostatočný a prijme ho.**

Podľa § 76 ods. 1 Tr. por. väzba v rámci základnej alebo predĺženej lehoty väzby v prípravnom konaní a väzba v konaní pred súdom môže trvať len nevyhnutný čas. Podľa § 76 ods. 6 písm. b/ Tr. por. **celková lehota väzby** v prípravnom konaní spolu s väzbou v konaní pred súdom **nesmie presiahnuť 36 mesiacov**, ak je vedené trestné stíhanie pre zločin. Podľa § 76 ods. 7 písm. c/ Tr. por. **z lehoty uvedenej v odseku 6 pripadá na prípravné konanie najviac 19 mesiacov**, ak je vedené trestné stíhanie pre zločin. Obžalovaný je trestne stíhaný pre trestné činy podľa § 276 ods. 4, § 277 ods. 4 Tr. zák., kde sú trestné sadzby zhodné a páchatel'ovi je možné uložiť tresty odňatia slobody od 7 rokov do 12 rokov, teda ide o zločiny, ako je to zrejmé z ustanovenia § 11 ods. 2 Tr. zák.

Najvyšší súd z predloženého spisového materiálu zistil, že **väzba u obžalovaného M. V. z dôvodu § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. v prípravnom konaní trvala od 1. marca 2011 do 30. júla 2012, teda 16 mesiacov a 29 dní.** Od 1. augusta 2012 táto väzba u obžalovaného bez zmeny jej dôvodu **v konaní pred súdom trvá doposiaľ, ku dňu rozhodovania sťažnostného súdu je to 11 mesiacov 15 dní, teda celkom už trvá 28 mesiacov a 14 dní.**

Najvyšší súd Slovenskej republiky prihliadajúc na vyššie citované zákonné ustanovenia, ako i príslušné články Ústavy Slovenskej republiky a Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, rešpektujúc k tomu prislúchajúcu judikatúru, dospel k záveru, že Špecializovaný trestný súd rozhodol v posudzovanom prípade správne a v súlade so zákonom. Aj podľa najvyššieho súdu žiadosti obžalovaného o prepustenie z väzby na slobodu zo 17. júna 2013 nebolo možné vyhovieť a písomný sľub prijať ako náhradu za väzbu. Aj v súčasnom štádiu trestného stíhania pretrváva dôvodné podozrenie, že obžalovaný sa mal dopustiť konania, pre ktoré na neho bola podaná obžaloba, ktoré

sa navyše prehĺbilo vyhlásením doposiaľ neprávoplatného rozsudku, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným.

Nejde pritom o prejudikovanie viny obžalovaného a porušenie prezumpcie nevinoty. Dôvodnosť tohto podozrenia vyplýva z vykonaných a vyhodnotených dôkazov - výpovedí obžalovaného, výpovedí svedkov - obchodných partnerov, najmä M. M., kontrolórov z daňových úradov, zamestnancov, odborníkov na lykožrútov, účtovných a daňových dokladov a znaleckých posudkov, na čo súd prvého stupňa v dostatočnom rozsahu poukázal v napadnutom uznesení.

Nadväzne na skôr uvedené aj naďalej pretrváva dôvodnosť obavy z konania obžalovaného uvedeného v § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por., to znamená, že po prepustení na slobodu by mohol pokračovať v páchaní rovnakej, resp. obdobnej trestnej činnosti, za akú je v súčasnosti stíhaný. Obžalovaný mal trestnú činnosť, pre ktorú je trestne stíhaný páchať viacerými čiastkovými skutkami po dlhšiu dobu a to od konca roka 2008 až do začiatku roka 2011. Ide teda o konkrétne skutočnosti, z ktorých táto obava vyplýva, na čo správne poukázal aj prvostupňový súd a preto na dôvody napadnutého uznesenia odkazuje aj najvyšší súd.

Iba pre úplnosť najvyšší súd podotýka, že dôvodnosť trestného stíhania obžalovaného, a dôvodnosť obavy z pokračovania v páchaní trestnej činnosti zo strany obžalovaného bola opakovane konštatovaná už v predchádzajúcich rozhodnutiach súdov prvého a druhého stupňa, bez toho, aby došlo k podstatnejším zmenám. Vyplýva to aj z ostatného uznesenia Špecializovaného trestného súdu z 29. apríla 2013 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 6. júna 2013, sp. zn. 6 Tost 19/2013. Napokon aj sám obžalovaný v podaných žiadostiach o prepustenie z väzby na slobodu uvádzal vhodné dôvody a k tomu pripájal písomné sľuby a návrhy na nahradenie väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Obdobne to platí aj o ponúknutom písomnom sľube obžalovaného. S ohľadom na osobu obžalovaného a povahu prejednávaneho prípadu nie je možné ponúknutý písomný sľub obžalovaného považovať za dostatočný a tento prijať ako náhradu väzby v zmysle § 80 ods. 1 písm. b/ Tr. por., ako sa toho domáha obžalovaný. Ani v tomto smere súd prvého stupňa nepochybil, keď tento písomný sľub neprijal.

Na základe týchto záverov Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 16. júla 2013

JUDr. Martin P i o v a r t s y, v. r.
predseda senátu

Vypracoval : JUDr. Viliam Dohňanský

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová